

i Betsbelig Strid med Grundloven i denne sin Udtalelse. Jeg er i det uheldige Tilfælde at have erklæret tidligere, at naar der ikke var nogen Paragraph angaaende Geistlighedens Lønning, kunde jeg ikke stemme for Loven. Nu er der ikke et Medlem foruden mig selv, der har villet optage denne Paragraph, da den blev frafaldet, og derfor faldt det mig ikke ind at optage den, da jeg kunde vide, at den kun vilde blive optaget, for at blive eenstemmig forkastet, og jeg skal paa Grund af, at denne Paragraph paa denne Maade er bortgaaet, erklære, at jeg, naar der igrigt vil blive viist Smøbekommen fra andre Sider, ikke vil være med at forhindre en Overenskomst, og jeg skal derfor stemme for Loven, naar blot Paragraphen om de juridiske Embedsmænds Lønningsmaade kommer ind deri; jeg troer ikke, at man derfor vil bebrejde mig Inconsequentis mellem denne min Handlemaade og min tidligere Nætræng, naar man lægger Mærke til, paa hvad Maade Situationen har udviklet sig. Jeg skal ikke længere opholde denne Sag.

Tscherning: Den ærede Minister er atter kommen tilbage paa at omtale, at man ikke fra Regjeringens Side kunde sondre de to Ting, at Sagen skulde stee, fra Maaden, hvorpaa den skulde stee; men det er Ministeriet jo færdigt med; det har Ministeriet jo gjort. For det Første har det gjort det ligeoverfor Finantsloven, men ufuldstændigt; dernæst har det gjort det for et Aar ligeoverfor den Lov, som er forelagt for det Tilfælde, denne Lov ikke kommer til at gaae igjennem, og endelig ligeoverfor Beslutningen. Hvad er Beslutningen andet end, at Thinget foreskriver, at Reformen skal stee, uden at Maaden er foreskrevet. Der er aldeles ingen Forskjel; Regjeringen er ved sin Tilslutning til Beslutningen gaaet ind paa at erkjende, at Tingen skal stee, uden at endnu Maaden ligger for. Saa siger maastee den ærede Minister, ja men i Beslutningen staaer den Maade angivet, at en Lønningslov skal komme frem til Efteraaret. Derpaa kunde jeg jo svare den ærede Minister med hans egne Ord: „Ja, at Tingen skal stee, er ikke, at den er steet“; men det skal jeg ikke; jeg skal ikke vende det Hjælpemiddel mod ham selv, som han

har brugt; jeg skal holde mig til, kun at gjøre opmærksom paa, at den Paragraph, som der her er Spørgsmaal om, er meget gunstigere for Regjeringen i denne Henseende end Beslutningen. Thi for det Første gjør den ikke noget Paalæg, hvormod jeg haaber, at Ministeriet ikke nægter, at der ligger et Paalæg i Beslutningen. Beslutningen paalægger Ministeriet at forelægge en Lønningslov, og det er mere, end Paragraphen gjør, — Paragraphen forbyder ikke at forelægge den. Ministeriet er ved sin Tiltrædelse til Beslutningen ikke blot gaaet ind paa, at Reformen skal stee, men det er endog saa gaaet videre, det har endog givet Tilfagn om en Maade, hvorpaa den skal stee, som den endnu ikke selv kjender. Paragraphen lader Ministeriet derimod beholde Frihed. Derfor Paragraphen bliver antaget, kan Ministeriet til Efteraaret fremlægge en Lønningslov, og dersom Ministeriet ikke til Efteraaret fremlægger nogen Lønningslov, saa har det ikke handlet mod Paragraphen. Naar det ærede Ministerium altsaa vil smøbekomme Regjeringens egne Opfordringer og Duffer, saa kan det ikke gjøre noget Bedre end at tage denne Paragraph, thi den siger det mindst Mulige af det, Ministeriet allerede ved at tiltræde Beslutningen har bundet sig til; hvis Notabene Beslutningen virkelig er saa sikker i sit Indhold, som vi have saa mange ærede Medlemmers Borgener for.

Oppermann: Jeg tilstaaer, at jeg ikke kan gaae ind paa den Argumentation, der blev fremsført af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgtreds (Winther); Jeg har ved denne Lovs tidligere Behandlinger stemt for de her i Thinget foreslaaede Lønningsbestemmelser angaaende de juridiske Embedsmænd, fordi jeg ansaae dem for i og for sig rigtige, men ikke fordi jeg meente, ved at give min Stemme for dem, at arbejde paa at løsfjøre Befolkningen fra Sportuleringen eller fra Uleiligheden ved Sportuleringen, men for at løsfjøre den fra en Sportulering, der tilfalder Embedsmændene. Jeg har, som sagt, stemt for disse Lønningsbestemmelser i Henhold til min Anskuelse om deres egen Bestaaenhed, og ikke i Henhold til noget Andet;